

vil være af den Art, at det vil koste meget Arbejde at faa dem gennemført, og heller ikke af den Art, at de vil gøre det vanskeligt at komme til Enighed med Flertallet i det andet Ting om selve Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at pege paa nogle ganske enkelte Paragraffer, som jeg mener bør udformes paa en noget anden Maade, for at man derigennem kan faa mere Klarhed, idet de ellers let vil give Anledning til Kiv og Strid.

Det første af disse Punkter blev omtalt af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll). Det er § 23, om Natarbejdet. Det ærede Medlem talte om Tiden efter Kl. 1. Men hvornaar er Nat? For nogle er det Nat Kl. 9 om Aftenen, for andre Kl. 12 eller Kl. 1 eller 2. Jeg mener, der maa være en bestemt Grænse.

Ifølge § 24 skal Husbonden give Tyendet Frihed, saaledes at det kan besøge Aftenskole og lignende. Ogsaa her mener jeg, der maa gives Bestemmelsen en saa præcis Karakter, at den ikke kan give Anledning til Kiv og Strid.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds omtalte den Bestemmelse, at Nævnet kan, om det vil, lade andre komme til Stede under Forhandlingerne. Jeg maa give det ærede Medlem fuldstændig Medhold i, at det vil paa ingen mulig Maade kunne lade sig gøre at lade det blive staaende i den Form, det har i § 41.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Bestemmelsen i § 4 om det mundtlige eller skriftlige Fæstemaal. Jeg tillader mig at mene, at et Fæstemaal, der er afsluttet mundtligt, vil have saa lille en Betydning, at det næsten er ligegyldigt. Det skriftlige Fæstemaal vilde jeg mene kunde indgaas ved Hjælp af en Opholdsbog. Den behøvede ikke at kaldes Skudsmaalsbog, thi det er ingen Nødvendighed — og det maa ikke ske —, at der i den indføres, om Tyendet har været flink eller ikke, men en Attest for, at Tyendet har haft Ophold i den og den Tjeneste i saa og saa lang Tid, er tilstrækkelig. Jeg forstaar ikke, af hvilken Grund det skulde blive bedre med de Blanketter, som skal udarbejdes af Justitsministeriet. Jeg anser det andet for fuldt betryggende, og jeg kunde ønske, at der blev holdt paa dette, som ikke kan være nedværdigende for Husbond eller Tyende.

Dernæst vil jeg gerne berøre et Punkt, der blev omtalt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup). Det glæder mig, at han vorte derved, thi det er i Grunden det, jeg først og fremmest vilde have ind-

i dette Lovforslag. Jeg tror ikke, jeg har hørt det omtale af nogen som helst anden Taler hverken i Folketinget eller her. Det drejede sig om en Forpligtelse for Tyendet til at være i Sygekasse. Naar man her i Danmark har faaet Sygekasser, som virker paa en saa fortrinlig Maade, er det efter mit Skøn en ligefrem Meningsløshed ikke at give Tyendet Lejlighed til at faa de Rettigheder, som følger med at være i en Sygekasse, hvad der vil stille dem langt mere betryggende i Tilfælde af Sygdom, selv om man kan sige, at det ogsaa kan være til Fordel for Husbonden. Paa hvilken Maade Kontingentet skulde erlægges, skal jeg ikke udtale mig om her, men jeg mener, at det er absolut nødvendigt, at der kommer til at staa i Tyendeloven, at Tyendet skal være i en anerkendt Sygekasse. Det vil være betryggende og til Gavn for alle Parter.

Endelig er der et enkelt lille Punkt, jeg vil berøre — det er muligt, at den højtærede Justitsminister ikke vil synes om det. De Bøder, som erlægges, skal efter Lovforslaget gaa i Statskassen. Hidtil er de gaaede i Politikassen, og jeg ønsker meget, at dette Forhold maa bevares, men formodentlig er der saa stor Opposition herimod fra den højtærede Justitsministers Side, at det ikke hjælper, jeg siger det.

Bojsen: Naar der af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) blev udtalt, at vi fra vor Side helst saa, at man ganske kunde undvære en Tyendelov, kan jeg bifalde dette Standpunkt. Jeg tror med det ærede Medlem, at det er rigtigt, at Tyende, som har naaet Myndighedsalderen, i vore Dage har saa megen Oplysning, at de godt formaar at varetage deres egne Interesser. Det er jo en Selvfølge, at naar en Karl eller Pige fæster sig bort, vil vedkommende se de Værelser, de skal bo i, og selv stille alle deres Betingelser; og de kan ogsaa gøre det. — Men Konsekvensen deraf er ikke, at vi skal blive staaende ved den gamle Tyendelov, men at vi skal have den afskaffet, og at der saaledes slet ikke er nogen Undtagelseslov for dem, man kalder Tyende. Men jeg antager nu alligevel, at Udviklingen ikke vil gaa den Vej.

Angaaende det forelagte Lovforslag — jeg skal ikke indlade mig paa Enkelthederne, det mener jeg, hører nærmere hjemme i Udvalget — vil jeg sige, at jeg synes, at § 1 i en saadan Lov maa frem for alt betone, hvad der skal forstaas ved „Tyende“ — jeg kunde næsten ogsaa sige,